

*Familjekompis – att skapa mötesplatser
för nya och etablerade svenska familjer.*

En utvärdering av Familjekompis första år
JENNY ALSARVE

Innehåll

Inledning.....	1
Bakgrund	1
Pilotprojektet 2018.....	2
Metod.....	5
Analys av intervjuer och observationer	7
Observation	7
Intervjuerna.....	7
Enkät.....	13
Diskussion.....	16

Bilaga 1

Bilaga 2

Bilaga 3

Bilaga 4

Inledning

Hur kan vi få till fler möten och mötesplatser för nya och etablerade svenskar? Det är en central fråga som det sociala projektet *Familjekompis* handlar om. I den här rapporten beskrivs och analyseras Familjekompis verksamhet under dess första år. Rapporten inleds med en bakgrundsbeskrivning av projektet. Därefter ges en introducerande beskrivning av pilotprojektet som genomfördes under 2018 samt en kort diskussion om utvärderingens metod. I det efterföljande avsnittet presenteras en analys av de observationer och intervjuer som gjorts i syfte att utvärdera projektet. Avsnittet avslutas med att resultaten från en enkät presenteras. Avslutningsvis förs en sammanfattande diskussion utifrån analysen: vilka slutsatser kan vi dra utifrån studien? Vilka förbättringsområden finns, och vilka styrkor kan vi identifiera utifrån pilotprojektet?

Bakgrund

Under 2017 uppkom idén om *Familjekompis* som en vidareutveckling av Bildas existerande verksamhet med Kulturkompis, där Josefin Stålbart på Studieförbundet Bilda (härefter enbart omnämnt som Bilda) snabbt blev drivande i arbetet för att implementera idén. Idéns kärna var att *skapa förutsättningar för etablerade svenska och nya svenska familjer att mötas och bli kompisar*. Detta gjordes mot bakgrund av vetenskapen om att Örebro är en mycket segregerad stad där mötesplatser mellan etablerade svenskar och nya svenskar många gånger saknas till följd av bostadssegrering och andra bidragande faktorer. Tillsammans med rapportförfattaren och andra personer diskuterades idén om Familjekompis vidare. Vetenskapen om att andra initiativ pågått, och verkar ha lyckats, t ex Fikakompis (genom Kompisbyrån), var inspirerande samtidigt som Familjekompis framstod som helt unikt i det att projektet avsåg sammanföra hela familjer och inte individer.

Stålbart m.fl. sökte medel för att kunna genomföra Familjekompis på ett förtjänstfullt sätt. Det resulterade i att Hyresgästföreningen, Örebrobostäder (ÖBO) samt Pingstkyrkan blev de första parterna som gick in med ekonomisk stöttning av projektet. Därefter har också Länsstyrelsen bidragit till finansiering, vad gäller de nyanländas del i projektet för 2019 års verksamhet. En styrgrupp skapades under sommaren 2017, där representanter från finansiärerna, en av de ursprungliga idémakarna, företrädare för Bilda samt forskaren/rapportförfattaren ingick. Rapportförfattare Alsarve fick genom "Social impact lab", en verksamhet som arbetar med sociala innovationer vid Örebro universitet, möjlighet att arbeta med projektet under 2018.

Under slutet av 2017 anställdes en projektledare, Aziza Radhi, för att driva Familjekompis verksamhet och i början på 2018 startades ett intensivt arbete för att få till stånd ett första pilotprojekt under våren.

Ambitionen med Familjekompis var att skapa goda förutsättningar för nya svenska och etablerade svenska familjer att mötas och kanske på sikt bilda vänskapsrelationer. Detta skulle ske genom en matchning av familjer (via Bilda) utifrån likheter familjerna

emellan, t ex gällande barnens ålder, familjens intressen och geografisk närhet. Familjekompis modell bestod i att familjerna skulle träffas vid tre tillfällen, varav det första tillfället utgjordes av en träff organiserad av Bilda där Bilda ordnat med mat, fika, möjlighet till lek och aktiviteter för barnen. Vid det tillfället skulle familjer på förhand ha matchats ihop med varandra. De återstående två träffarna var tänkta att helt bestämmas och utformas av familjerna själva. Styrgruppen enades om att starten för Familjekompis verksamhet skulle ske i Oxhagen, en stadsdel i Örebro.

Pilotprojektet 2018

Pilotprojektet Familjekompis startade under början av 2018. Startpunkten var inledningsvis tänkt att ske redan under hösten 2017, men sedan reviderades det till att bli i februari 2018. Styrgruppen diskuterade under 2017 former för träffarna, vilka tidpunkter som var lämpliga för det första mötet och hur målgrupperna som projektet riktades mot skulle definieras. Det senare slutade med att styrgruppen enades om termerna *etablerade svenska familjer och nya svenska familjer*, där de som är intresserade av att delta i projektet själva har fått avgöra själva i vilken kategori de återfinns. Styrgruppens tanke bakom det var att det kan variera, t ex bör inte födelseland eller hur länge man bott i Sverige vara helt bestämmande för kategorisering. Det fick följaktligen bli upp till de enskilda familjerna att definiera sig själva när de anmälde intresse för projektet. En central tanke var att familjerna skulle paras ihop utifrån likhetskriterier, där barnens ålder blev det kriterium som fick den avgörande betydelsen, dvs. att familjerna parades ihop med familjer med barn i samma eller liknande ålder. Inledningsvis fanns också geografisk närhet (att familjerna skulle bo relativt nära varandra) med som ett föreslaget kriterium men det visade sig svårare att få till i praktiken vid matchningen.

Rekrytering av deltagare

I början av 2018 gjordes ansträngningar för att informera om projektet till allmänheten. Projektledarna från Bilda tog initiativ till en med andra organisationer gemensam träff (kallat Kompis Örebro) där Familjekompis tillsammans med bl a Kulturkompis och Fikakompis presenterades. Information spreds därutöver framför allt via sociala medier. Styrgruppen och Bilda ansvarade för en hemsida med information om Familjekompis där också ett intresseanmälningsskema fanns. Information spreds också via kontakter med kyrkor/församlingar, mottagningsenheten vid Örebro kommun, via kontakter med nyckelpersoner inom politik och näringsliv samt via event som uppmärksammar integration.

Det visade sig utmanande inledningsvis att nå nya svenska familjer och få dem intresserade av att delta. En fråga som infann sig var huruvida det var fel metoder som användes eller om "behovet" eller önskemålet om att träffa nya kompisar (etablerade svenskar) var mindre än styrgruppen föreställt sig. Senare visade det sig bli mer utmanande att nå etablerade svenska familjer. Bland annat av den anledningen genomförde Alsarve så kallade målgruppsamtal med framför allt etablerade svenska

familjer men också med nya svenska familjer för att få deras syn på Familjekompis. (Se nedan under Samtal med målgrupperna). Vid tidpunkten för denna rapport publicering (januari 2020) har det fortsatt visat sig svårare att rekrytera etablerade svenskar till Familjekompis. Detta återkommer jag till i slutdiskussionen.

De första familjekompisträffarna

Den allra första Familjekompisträffen gick av stapeln en fredagskväll i början av 2018 i en gemensamhetslokal (*Mötesplats VOX*) i Oxhagen. Mat hade beställts och två projektledare från Bilda deltog. Sex familjer hade bjudits in till träffen varav tre var etablerade svenska familjer och tre var nya svenska familjer. Familjerna, som var matchade inför träffen, hade i möjligaste mån parats ihop utifrån likheter med avseende på barnens ålder. Ett par problem uppstod inledningsvis: det första gällde att fler än de föransända och redan ihopmatchade kom. Istället för sex familjer kom hela 11 familjer, vilket berodde på en kommunikationsmiss från Örebro kommun. Detta fick hanteras av projektledarna. Det andra problemet gällde försenad leverans av maten. Efter detta problem byttes matleverantör till en billigare och mer pålitlig aktör och tydligheten kring inbjudan förbättrades.

Trots initiala problem avslutades träffen mycket positivt. Familjerna interagerade, barnen lekte bra tillsammans och utgjorde centrum för mötena. Äldre barn hjälpte till som tolkar i familjerna. Alla tre ”familjekompisar” gjorde planer för ytterligare träffar, medan några bestämde att ses på ett lekland bestämde andra att ses över en middag hos en av familjerna.

De efterföljande tre familjekompisträffarna under våren 2018 genomfördes även de i Oxhagen. De tidiga praktiska problemen minskade påtagligt efterhand och de senare träffarna under våren förlöpte väl. I genomsnitt deltog sex familjer i respektive första träff under våren. Därefter har kompisfamiljerna träffats på egen hand.

Samtal med målgrupperna

Under våren 2018 genomfördes också samtal med målgrupperna, dvs. med etablerade svenskar och nya svenskar (som ännu inte deltagit i Familjekompis). Dessa samtal skedde med syfte att få målgruppens perspektiv på Familjekompismodellen. Eftersom det visade sig svårast att rekrytera etablerade svenska familjer till Familjekompis genomfördes fler möten med den kategorin, med totalt sex etablerande svenskar (varav fem hade barn och en väntade sitt första barn).

De etablerade svenskarna gav uttryck för olika uppfattningar om Familjekompis som modell, några hade en ganska negativ bild och trodde att *språkproblem* skulle sätta käppar i hjulet för relationerna. Andra var mer positiva men konstaterade att framför allt *tid* saknades som småbarnsförälder för att vilja och kunna delta en sådan verksamhet. Flera uttryckte att de skulle vilja delta för att komma ur den egna ”bubblan”, vilket också kunde kopplas till att de ville att barnen skulle få ett mer *vidgat socialt nätverk*. Två av de etablerade gav uttryck för att om de skulle delta

skulle det vara för att de ville bidra till ett mer *integrerat* samhälle, men en lade till att hon själv också ville ha ”ett *rikare liv*”. På så sätt sågs det som att Familjekompis kunde berika det egna och barnens liv. Återkommande talade de etablerade svenskarna om att de inte hann med de redan befintliga vänskapsrelationerna tillräckligt, vilket kunde ses som ett möjligt hinder för att delta i Familjekompis och få träffa en ny familj.

Hos den andra målgruppen, nya svenskar, framkom att den här typen av insatser var eftertraktade. Samtal genomfördes med två män, en med och en utan barn. En av dem uttryckte att han aktivt hade sökt efter likande arrangemang men inte funnit något i Örebro. De var dock mycket positiva till Familjekompis som modell. En man, utan barn, uttryckte att han bott i Sverige i över fem år men funnit det mycket svårt att lära känna vänner, inte minst etablerade svenskar. Det viktigaste enligt den personen när de kom till matchning handlade om att det hos båda parter finns en vilja att träffa någon från en annan kultur, snarare än likheter i ålder eller intressen.

Förändrat upplägg

Efter våren 2018 bestämdes att behålla grundstrukturen i modellen, med en organiserad träff med på förhand matchade familjer inklusive mat och aktiviteter, och därefter träffar mellan familjerna som bestäms av de deltagande familjerna. Däremot förändrades upplägget på så sätt att istället för månatliga träffar (en Familjekompis-träff en fredag varje månad) bestämdes att ordna större träffar med fler inbjudan familjer vid varje tillfälle under hösten. Detta gjordes i syfte att organisera Familjekompis mer effektivt, då det krävts mycket personella resurser (minst två personer) vid varje tillfälle. Under hösten hölls en större Familjekompisträff där sammanlagt tio familjer deltog. Erfarenheten var mycket god, det visade sig ha en positiv inverkan att ha fler familjer närvarande då det skapade en mer avslappnad stämning. Under hösttillfället användes också en kortlek för samtal som med titeln *More than one story*, som tagits fram i syfte att underlätta samtal mellan människor från olika kulturer.

Initialt var tanken att göra *Familjekompis* verksamhet i form av studiecirklar, där familjernas träffar skulle ske som cirklar, i linje med Bildas övriga verksamhet. Detta förändrades dock över tid utifrån att det upplevdes alltför krångligt och rörigt för familjerna att de skulle fylla i deltagarlistor.

Under året 2018 deltog sammanlagt 40 familjer i *Familjekompis* verksamhet (ytterligare cirka 20 familjer hade anmält intresse men hade ännu inte hunnit matchats).

Metod

I syfte att utvärdera Familjekompis har olika tre datainsamlingsmetoder använts. Som en del av utvärderingen deltog rapportförfattaren vid en Familjekompisträff under våren i syfte att ta del av hur dessa genomfördes. Vid observationen noterades samspelet mellan familjerna, hur informationen från Familjekompis gavs, hur väl matchningen verkar fallit ut osv. Anteckningar gjordes i anslutning till träffen.

Den andra delen av utvärderingen består av djupintervjuer med deltagare i Familjekompis, samt en kort enkät. Under 2018 och 2019 genomfördes sex intervjuer med Familjekompisdeltagare. Samtliga intervjupersoner hade deltagit i en Familjekompisträff under 2018. Av de intervjuade var fyra kvinnor och två män. Tre var så kallade etablerade svenskar, och tre var så kallade nya svenskar. Samtliga hade minst två barn. Tre av de intervjuade hade hemmavarande tonårsbarn och tre av dem hade yngre barn i åldrarna (mellan 6 månader och 11 år). De valdes ut utifrån att de skulle av erfarenhet av olika träffar, att de skulle ha barn i olika åldrar samt att båda könen skulle finnas representerade. Trots det blev det viss övervikt vad gäller kvinnor.

Intervjuerna var halvstrukturerade, dvs. intervjuaren utgick från en intervjuguide med vissa teman (se Bilaga 1) men det fanns också möjlighet att följa upp svaren med nya följdfrågor. Frågorna var öppet formulerade och många var formulerade som *hur*-frågor i syfte att få personen att berätta om sina erfarenheter. Vid intervjun fick också de intervjuade fylla i en så kallad vänskapskarta där de fick lista sina kompisrelationer (se Bilaga 2). Detta gjordes i syfte att ringa in deras sociala nätverk men också för att se om de inkluderade den matchade "kompisfamiljen" i detta nätverk. En intervju genomfördes med hjälp av en professionell tolk. Det visade sig fungera väl även om den intervjun blev något kortare än övriga intervjuer. Vid någon fråga blev det dock ett missförstånd och deltagaren svarade något helt annat än vad frågan avsåg. Men som helhet fungerade intervjun.

Intervjuerna spelades in och transkriberades sedan. I genomsnitt varade intervjuerna i ungefär en timme. Intervjuerna analyserades sedan. Utifrån en kategorisering av intervjuerna identifierades centrala teman som fokuserade på deltagarnas upplevelser av såväl Familjekompis som modell som relationerna till kompisfamiljerna. Resultatet av analysen av intervjuerna presenteras nedan under fem olika teman.

Under hösten 2019 genomfördes även en enkät med Familjekompisdeltagare via Google Forms. Enkäten bestod av sju frågor. Samtliga 40 familjer från 2018, och 24 familjer från 2019, kontaktades och fick enkäten skickad till sig via e-post (några nya svenskar fick besvara enkäten via telefon). 31 personer deltog i enkäten, vilket alltså är knappt hälften av de som fått enkäten. Av dessa var 22 kvinnor och nio var män, och nio var nya svenskar och 22 var etablerade svenskar. Administratörer på Bilda genomförde enkäten och den sammanställdes sedan i en excelfil. Resultaten av enkätundersökningen presenteras kortfattat i slutet av rapporten. Det finns en viss risk för social önskvärdhet gällande svaren i enkäten då det var Bilda-personal som genomförde enkäten och det var Bilda som organiserat Familjekompis. Resultaten från enkäten tyder dock på att deltagarna även tagit upp problematiska delar av deltagandet

i Familjekompis vilket tyder på att de svarat ärligt och uppriktigt snarare än gett de svar som de trodde efterfrågades (för enkätfrågornas utformning se Bilaga 3).

Vid såväl intervjuer som vid enkäten informerades personerna om att de kommer vara anonyma i rapporten när resultaten presenteras, namn och eventuella personliga uppgifter som kan tänkas identifiera dem har tagits bort. De informerades också om att informationen från intervju och enkät enbart kommer användas i utvärderings- och forskningssyfte. De som deltog i en intervju fick ett informationsbrev med information om studien (se Bilaga 4).

Analys av intervjuer och observationer

Observation

Vid tillfället hade sex familjer bjudits in och matchats ihop på förhand. Totalt samlades omkring 35 personer samt Alsarve och Radhi. Träffen startade klockan 17.00 och avslutades strax efter klockan 18.30. Familjerna välkomnades av Radhi när de anlände och fick sedan slå sig ned vid bord avsedda för dem och deras kompisfamilj (utmärkta med namnlappar). I anslutning till de dukade borden fanns leksaker och pysselsaker tillhands. Före middagen ägnade barnen sig åt att rita, pyssla och/eller leka och föräldrarna började så smått samtala med varandra. Efter en kort inledande information om Familjekompis och välkomnande i grupp fick familjerna äta middag och fortsätta samtala. Middagen avslutades med fika och barnen och ungdomarna fick även möjlighet att spela fotboll och basket i den angränsande bollhallen, vilket tycktes mycket uppskattat. Vissa mindre barn och äldre tonårsbarn uppehöll sig fortsatt i rummet där föräldrarna fanns men de flesta ville spela boll. Fotbollsleken framstod som ett lätt sätt för barnen att börja samspela med varandra. Under den tiden kunde föräldrarna prata vidare.

Stämningen vid träffen var positiv direkt från start, ett uttryck för det var att många anlände till lokalen med ett leende och visade nyfikenhet inför dem de skulle träffa. Några få gav uttryck för viss nervositet inledningsvis och undrade exempelvis vad som hände om man inte skulle "klicka" med familjen man matchats med. Överlag var det emellertid en mycket positiv atmosfär med förväntan i luften. Medan vissa familjer bestod av föräldrar med mindre barn återfanns också familjer med tonårsbarn vid träffen. I båda fallen kom interaktionen igång snabbt. I en familj återfanns både yngre och äldre barn medan det enbart fanns yngre barn i den matchade familjen, det kan ha haft viss inverkan då de äldre barnen inte hade någon "ny" jämnårig att lära känna. När familjerna tog farväl och gick hem verkade samtliga nöjda och några samtalande om hur och när de skulle träffas nästa gång, vilket antydde att den första träffen fallit väl ut.

Intervjuerna

"Välorganiserat" och "bra"

Samtliga av de intervjuade vittnade om en överlag positiv bild av Familjekompis. Gemensamt var att de upplevde den första organiserade träffen som bra och trevlig. En person vittnade om att det var lite rörigt inledningsvis, men trots det upplevde hon ändå att träffen som helhet var välorganiserad. Upplägget med en organiserad träff med mat och möjlighet till umgänge och lek verkar ha fungerat väl enligt de intervjuade. En uttryckte det på följande vis: "Det var välorganiserat, vi fick mat. Det var jättebra. Hela miljön. Det var lätt att umgås." (ny svensk).

Någon påpekade, å ena sidan, att man kanske kunde behövt mer *stöd* i samtalen när man precis introducerats för den andra familjen. Intervjupersonen, som var en etablerad svensk, menade att om man får "hjärnsläpp" och svårt att få igång samtalet

kunde det vara med att ha lite hjälp till hands. Å andra sidan fanns också intervjupersoner som uttryckte att kortleken (samtalskortet), som introducerades senare under 2018, inte direkt hade använts eller känts behövlig.

Matchningen verkar i dessa fall på ett sätt fallit väl ut. De intervjuade verkade alla mycket nöjda med den första träffen och hur det kändes att träffa den nya familjen. ”De var väldigt öppna och lätta att prata med” (ny svensk). Flera av de intervjuade påtalade att gällande matchningen är det bra om familjerna bor relativt nära varandra. Att bo nära varandra upplevdes underlätta det att umgås, särskilt om inte alla har tillgång till bil. En viktig fråga, som är relaterad till detta, är förstås vad som hände efter den första träffen. Fortsatte familjerna att träffas? Fem av de intervjuade menade att familjerna hade fortsatt att träffas efter den inledande träffen. Ett par deltagare menade att de tappat räkningen på hur många gånger de hade setts sedan den första träffen. Några beskrev att de hade ätit middag hos varandra, andra att de hade gjort gemensamma utflykter i staden, någon hade även bjudit hem kompisfamiljen på födelsedagsfester. Jag återkommer till detta nedan.

Flera tyckte att upplägget av Familjekompis fungerade väl. Någon uttryckte att det kanske kunde varit bra med någon ytterligare organiserad träff innan man lät familjerna träffas på egen hand: ”för att få människor att hänga i lite längre”. Intervjupersonen menade att ”då kan man [i en mer organiserad form] göra nånting, det är bra att göra nånting” (etablerad svensk).

Två av de intervjuade funderade kring tanken att kanske låta flera familjer mötas samtidigt, istället för att matcha två familjer med varandra:

Jag tycker det var bra, att upplägget funkade. Och man kan ju fundera på om det skulle vara ännu fler träffar i större grupp. Kanske fem familjer tillsammans att träffas. Det kan vara svårt att praktiskt få till det. Men jag *vet* inte om det skulle bli så mycket bättre. Men jag tycker upplägget är bra. (etablerad svensk)

Å ena sidan lekte han med tanken om att kanske träffas fem familjer istället för två, å andra sidan konstaterade han att det kunde vara svårt att få till det i praktiken och att han ansåg att det nuvarande upplägget fungerade bra. Liknande tankar om större gruppträffar fanns hos en annan intervjuperson (ny svensk), men också hon upplevde sig mycket nöjd med matchningen och nöjd över att ha fått träffa just deras kompisfamilj. Samma intervjuperson menade också att det kunnat vara bra med en längre första träff, att träffen på 1,5 timme upplevdes lite kort. Det var dock inget som övriga tog upp.

Vad gäller informationen kring Familjekompis, och deras deltagande i Familjekompis, var de nöjda med informationen de fått. Någon uttryckte dock att andra kanske hade önskat mer information, men att den var helt tillräcklig för dem. I ett fall hade en intervjuperson i första hand fått information via en vän som tidigare varit med vilket innebar att informationen var ganska knäpphändig.

Problem

Även om de intervjuade gav en mycket positiv bild av Familjekompis framkom vissa problem eller utmaningar i intervjuerna. En familj hade exempelvis matchats ihop med en familj som bodde ganska långt bort. Avståndet i sig försvårade det att upprätthålla relationen menade den intervjuade:

I: Hur blev det då, blev det som ni trodde? Berätta!

Ip: Mmm. Nej men med relationen som sagt, det är alltid spännande och se liksom hjärtat, när man verkligen lär känna människor. Tänk att det blev er som vi fick lära känna. Innan har man ju inte en aning. Man vet bara: en familj. Och sen bara "Ahhh, är det du!" så, men som sagt fortfarande minus det där med avståndet. Det känner vi som en besvikelse. Men, för lätthetens skull för att få det att funka. (etablerad svensk)

Trots avståndet hade dock familjerna upprätthållit kontakten och träffats flera gånger efter den första organiserade träffen. Men vi kan förstå citatet från kvinnan ovan som att det ändå har underlättat om de bott närmare varandra, särskilt då den andra familjen inte hade tillgång till bil. Det senare tillsammans med avståndet gjorde att de inte träffades lika mycket som de hade gjort annars menade intervjupersonen. Att rumslig närhet underlättar för att upprätthålla sociala relationer har visats i tidigare forskning om vänskap.

I ett annat fall berättade en av de intervjuade männen om att familjerna, trots en inledande positiv första träff, inte hade fortsatt att träffas. Han hade egentligen ingen tydlig bild av varför, utan påpekade att hans familj hade tagit kontakt vid flera tillfällen för att föreslå att ses men varje gång hade den andra familjen meddelat förhinder. Trots detta gav dock mannen uttryck för en positiv uppfattning om Familjekompis och menade att han kunde tänka sig att delta igen och att han skulle rekommendera andra att vara med.

En kvinna som var med i början av pilotprojektet gav uttryck för att detta med studiecirkeln varit något oklart, hon var inte på det klara med vad som förväntades av dem gällande det. "Det fattade jag inte, det var oklart" (ny svensk).

Fortsatta relationer

Ovan beskrevs en familj där de inte träffat sin kompisfamilj efter den första träffen. I de övriga fem intervjuerna fanns dock berättelser om hur familjerna hade fortsatt att träffas efter den första träffen, både hemma hos varandra och på andra platser. En kvinna, som bott i Sverige i några år, talade exempelvis om den andra familjen i mycket positiva ordalag och berättade att de hade träffats flera gånger:

Det är så fint, att vi skulle umgås med den här familjen. Att komma på besök, vi och dem. Det känns, det är en väldigt skön känsla. Man brukar säga att man har "ryggstöd", att man har det. Det är en väldigt skön känsla. (ny svensk)

Hon beskrev dem också som "enkla" vilket hon menade var positivt. Senare berättade hon också att de fått viktig praktisk hjälp av sin kompisfamilj, inte minst vad gällde internet i hemmet. En annan kvinna, en etablerad svensk, berättade att de träffat sin

kompisfamilj många gånger och att de såg dem som vänner. Hon berättade vidare om att de hade bjudit hem kompisfamiljen vid större högtider då de samlade släkt och vänner. Hon hade även förmedlat kontakter vilket lett till att vännen i den andra familjen kommit på en anställningsintervju.

Att träffarna har skett just på familjenivå har upplevts som positivt, inte minst bland de etablerade svenska familjerna. En etablerad svensk kvinna uttryckte det som att de valde att göra detta ”som familj”, och att det kändes viktigt inte bara för att träffa den andra familjen utan också för den egna familjen i sig.

Det kändes som ett väldigt bra steg, att det inte bara är *en person*, som kommer till oss utan att det var en *familj* som träffar en annan *familj*. Det känns ju ganska, kanske naturligare då. (etablerad svensk)

En annan deltagare med mindre barn uttryckte det som att när man har barn vill man gärna träffa andra barnfamiljer, detta eftersom andra typer av sociala umgängen sällan blir av. Detta ger vid handen att just föra samman *familjer* med andra familjer (istället för att matcha individer med individer) verkar ha varit uppskattat i modellen, och gjort att just dessa personer fann Familjekompis attraktivt.

En kvinna (etablerad svensk) beskrev relationen till kompisfamiljen som god men också något ”trevande”:

Den är ju fortfarande ganska trevande eftersom vi inte har träffats så många gånger. Men det har ju blivit mer och mer avslappnat, mer. Vi har ju spelat spel mycket. De har lärt oss spel och vi har lärt dem spel. Men jag tror att det, ja, i och med att vi har språkförbistringen. Jag kan ju inte ha den relationen och prata med hennes mamma, hon kan inte så bra svenska. Så det blir ju inte riktigt de här, om man nu kunde prata med varandra. Men det visste vi ju, de kan ju inte så bra svenska. Men det är ju fantastiskt att barnen kan så bra svenska. (etablerad svensk)

Intervjupersonen berättar att de träffats vid flera tillfällen och exempelvis spelat spel men att vissa utmaningar funnits. Framför allt framstår språkförbistringen som en anledning till att relationen blivit trevande, samtidigt understryker hon att barnen i kompisfamiljen på kort tid lärt sig mycket bra svenska vilket har underlättat interaktionen mellan familjerna. Att de äldre barnen emellanåt kunde fungera som tolk framkom även i andra intervjuer.

I flera av intervjuerna framgår det att kvinnorna, dvs. mammorna har varit mer drivande i att bibehålla kontakterna familjerna emellan och sett till att de fortsatt att träffas. Detta syns exempelvis i citatet nedan. I citatet framkommer också att intervjupersonen ser relationen till kompisfamiljen som nära, och till och med som släktingar:

I: Hur skulle du beskriva er relation idag, er relation till den andra familjen?

Ip: En bra relation. Jättebra till och med.

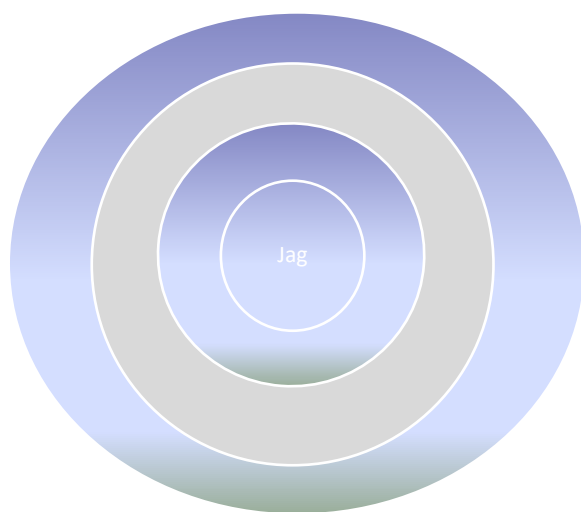
I: Är ni vänner, bekanta eller till och med nära vänner?

Ip: Som nära. Som släktingar. När jag säger ska vi träffas? Så det är inte nej hon säger, hon tittar direkt i sitt schema, den andra mamman, när vi kan ses. Men annars har jag andra kontakter, via kyrkan, skolan. Men de kommer inte in. Men de har inte kommit in, inte någon! Kommer och dricker kaffe. Men hon säger aldrig nej. Hon tittar direkt och sen hittar vi någon tid att träffas. (ny svensk)

I citatet framkommer också att även om den intervjuade har andra relationer så stannar dessa vid mer ytliga relationer, ”de kommer inte in” i hennes hem menar hon vilket gör att relationen inte kan fördjupas. Att kvinnorna är de som framstår som viktiga för relationernas fortsatta existens är inte särskilt förvånande då tidigare forskning har visat att kvinnor tar ett stort ansvar för upprätthållande av sociala relationer.

Sociala nätverk

En viktig skillnad som kan identifieras i intervjumaterialet handlar om tillgången till sociala nätverk. Samtliga fick som sagt fylla i en vänskapskarta där de fick placera ut sina kompisar med kryss eller namn. De som man ansåg sig vara närmast skulle placeras nära ”jag”/mitten på kartan (se figur nedan).

Det framträder alltså en skillnad vid analysen av vänskapskartorna. Personer från de etablerade svenska familjerna vittnade nämligen om betydande sociala nätverk och fyllde i en mängd olika relationer i kartorna. En intervjuperson skrev exempelvis in så kallade: ”barndomsvänner”, ”gymnasievänner”, ”jobbarkompisar”, ”familjevänner”, ”tjejäganget”, ”nära vänner” osv. och räknade totalt upp cirka 100 personer in sin vänskapskarta. Av de nya svenskarna uppgav två personer ett fåtal vänner, en uppgav tre personer och en annan uppgav tre familjer. Den tredje av de intervjuade nya svenskarna hade dock ett ganska stort nätverk, i hennes fall berodde verkade det bero mycket på dels hennes arbete, dels hennes engagemang i olika organisationer vilket skilde henne från de två andra nya svenskarna. Dock är materialet

för litet för att kunna dra några säkra slutsatser om skillnader. Men det ter sig inte särskilt förvånande att det kan finnas skillnader mellan dessa två grupper med tanke på att den ena kategorin ganska nyligen hade flytt/flyttat till Sverige och Örebro och var relativt nya i både Sverige och Örebro. Intressant är också att även den man, en etablerad svensk, som själv sa sig haft ett litet nätverk (vilket också utgjorde ett motiv till att delta i Familjekompis) trots det hade många relationer utmärkta i sin karta.

En av intervjuade (ny svensk) framhöll vikten av att lära känna svenskar för att lära sig både svenska och lära sig om svensk kultur och att inte minst lära sig om det som många gånger är outtalat i Sverige såsom regler och normer. Han hade aktivt letat efter en verksamhet som kunde medföra att han och hans familj fick kontakt med (etablerade) svenskar. Detta såg han som viktigt både för att lära sig det svenska språket men också får att få mer inblick i den svenska kulturen: ”Jag tror att det är bästa sättet att integrera sig” sa han och förklarade att ”små saker” som till exempel att veta hur man åker buss kan vara svåra som ny i Sverige. Han uttryckte även att han gärna hade deltagit i den här typen av projekt ännu tidigare, när han var helt ny i Sverige. Vid intervjutillfället hade han bott i sju år i Sverige. Samma man menade också att det under de här åren visat sig mycket svårt att skaffa vänner i Sverige.

Förväntningar

Hur väl stämde då deras förväntningar på Familjekompis överens med hur deltagandet sedan blev? För vissa av de intervjuade var förväntningarna före och hur det sedan blev ganska lika. De ville träffa en annan familj, lära sig av den familjen, och lära sig av en annan kultur osv. En etablerad svensk gav uttryck för att hon önskade ”bidra” med något, att kunna göra något. Detta antyder att familjerna kan gå in med lite olika förväntningar. Motsvarande resonemang fanns inte hos någon av de nya svenskarna. En person pratade dock om integration och att denna måste ske från båda hållen: ”det är inte bara *jag* som måste integreras, det är vi alla” (ny svensk).

Tydligt är att för fyra av de intervjuade var resultatet av deltagandet i Familjekompis *bättre* än förväntat. En man uttryckte att både han och hans fru tyckte att det blev över förväntan:

Bättre än jag trodde faktiskt, både för mig och min fru. Ja. Det gick bättre. Vi hade tur. Själva eventet, sedan den familjen, vi trodde att vi hade tur att träffa dem. Vi kan skratta, berätta olika grejer. (ny svensk)

Den här mannen hade inte särskilt höga förväntningar innan, framför allt mot bakgrund av hans erfarenhet av att det varit svårt att skapa vänskapsrelationer med etablerade svenskar:

Jag hade inte stora förväntningar [innan] faktiskt. På nåt sätt jag känner att det finns ett avstånd mellan oss vuxna. Det är jättesvårt att bli nära kompis. (ny svensk)

Utifrån detta kan vi se att Familjekompis visade sig fungera väl och mycket bättre än vad intervjupersonen någonsin hade vågat hoppas på. Detsamma gällde en kvinna med tonårsbarn:

Det blev bättre. Vi blev mer vänner än vad jag förväntade mig, det blev en bättre matchning än vad jag trodde. (etablerad svensk)

Den man, vars familj inte hade träffat den matchade kompisfamiljen igen efter den första träffen, menade att han skilde på förhoppningen och förväntningen. Förhoppningen innan var, menade han, att träffa en familj att bli kompisar med:

Vi hoppades ju på någon familj, att man kunde bli kompisar, att träffas någon gång ibland, snacka med, kanske gå ut med barnen tillsammans. Käka ihop.[...] Förväntningen var ju, ja det kanske kan bli så eller så kanske det inte blir så. (etablerad svensk)

Han tillade sedan: ”I bästa fall hade det varit någon man kunnat träffa ganska mycket”, ”förväntningen var lite mer sval än så” och ”att det kunde bli såhär [att de inte träffats igen] var inte helt oväntat” (etablerad svensk).

En kvinna uttryckte att det blev ungefär som hon förväntat sig, förväntningen var att få träffa andra, utbyta erfarenheter och integreras och låta barnen träffas och lära känna varandra. På frågan hur det sedan blev svarade hon:

Ja, det har varit bra. Med erfarenhetsutbyte. Vi har fått träffa rätt familj så att säga. Inte att de ser det som ”vi och dom”. Det är mänsklighet, att man har tanken att vi är alla lika värda. Om man tänker sig att den man träffar, man kan läsa av vem man är. Vi hamnade med en bra familj. (ny svensk)

För intervjupersonen ovan var det viktigt att den familj de träffade var öppna och hade utgångspunkten att alla är lika mycket värda och att den familjen/personen inte tänkte i termer av vi och dem. Som illustreras i citatet fick de träffa en sådan familj, vilket hon var väldigt glad över.

På frågan om deltagarna själva skulle rekommendera Familjekompis till andra svarade alla enhälligt ja. Även den person där matchningen inte föll väl ut då familjerna inte träffades igen menade att han skulle rekommendera andra att delta. En av de nya svenskarna uttryckte dock att det är viktigt att familjerna som är med är intresserade på allvar och att de avser investera i detta. Om de inte avser fortsätta menade hon inte att det fanns någon mening med det, men ”om jag vet som jag sa att en familj är intresserad, så skulle jag rekommendera det” (ny svensk). En av de etablerade svenskarna utbrast ”Jättebra! Fler Familjekompis” när mötesplatser mellan etablerade och nya svenskar kom på tal under intervjun.

Enkät

Utöver intervjuerna genomfördes som sagt även en enkät för att få en mer övergripande bild över deltagarnas uppfattningar. 31 personer besvarade enkäten, vilka utgörs av deltagare från familjer som deltagit i Familjekompis under 2018 och 2019.

Positiva erfarenheter

På liknande sätt som analysen av intervjuerna visade pekar enkätsvaren på att deltagarna generellt upplevt den första och organiserade familjekompisträffen som positiv. Hälften, dvs. 16 av 31 svarade att den fungerade ”ganska bra”, och resterande 15 svarade ”mycket bra”. Vad gäller deras uppfattning om matchningen med den andra familjen så visar enkäten också på positiva resultat: 16 stycken tyckte exempelvis att matchningen fungerade ”mycket bra”, och bara två personer upplevde den som ”inte särskilt bra”. Samma två personer har också angett att de aldrig träffades igen, men intressant nog fann båda den första träffen ”mycket bra” och en av dem lade till att det var ett ”Trevligt, varmt mottagande, bra lokal”.

De flesta har kommit i kontakt med Familjekompis via sociala nätverk eller sociala medier men flera nämnde också att de fått informationen via SFI (Svenska för invandrare).

Olika relationer

När frågan ställdes om vilken typ av relation de har till kompisfamiljen idag var svaren mer spridda. Sju (av 31) svarade att de inte hade någon relation till dem idag, åtta beskrev dem som ”bekanta”, och elva personer beskrev dem som ”kompisar”. Två ytterligare personer uppgav att de blivit ”nära vänner” med sin kompisfamilj. Det senare betyder alltså att av de 31 svarande såg sig 13 som kompisar eller till och med nära vänner.

En fråga som är relaterad till den förra och som också är intressant att studera är huruvida de fortsatte att träffas efter den första organiserade träffen, och i så fall i vilken utsträckning. Här visar enkätsvaren att 18 personer uppgav att de träffats tre gånger eller fler efter den första träffen, vilket alltså utgör över hälften av de svarande. Tre personer berättade att de träffats två gånger och tre hade träffats en gång till, medan sju personer inte hade träffats alls efter den organiserade träffen. Några påpekade dock att de ännu inte hunnit träffats men att de planerat att ses. Eftersom målet med Familjekompis var att de skulle träffas tre gånger inklusive den första träffen kan vi se att eftersom 21 av 31 fortsatt att träffas i den utsträckningen eller mer tycks ändå majoriteten ha följt modellen som den var avsedd. 24 av 31, dvs. 77%, hade träffats vid åtminstone något ytterligare tillfälle efter det första mötet.

På frågan om de trodde att familjerna skulle behålla kontakten efter 2019 svarade 12 personer ”Ja, absolut” och sex ”Ja, kanske”. Sju personer svarade nej, och sex personer ”Vet ej”. De sju som svarade nej var föga förvånande huvudsakligen desamma som inte hade setts efter den första organiserade träffen, med ett undantag. I det fallet beskrev personen i fritextsvaret att familjerna hade träffats tre gånger efter den initiala gruppträffen, men att barnen inte hade fått någon ”bra kontakt. Vi hade bara flickor och de bara pojkar” (från enkätsvaret). Av dem som svarat ”Vet ej” var det ett par som ännu inte hunnit få till en träff än men som planerade för det.

I enkäten fanns ett par fritextsvar där deltagarna föreslog att man kunde haft flera organiserade träffar, istället för bara en. Det var som vi såg tidigare också något som framkom i intervjuerna.

Diskussion

Syftet med den här rapporten har varit att utvärdera Familjekompis första år och i den här avslutande diskussionen kommer jag lyfta fram de huvudsakliga resultaten och vilka styrkor respektive utmaningar med modellen som kan urskiljas utifrån studien. Utifrån intervjuerna, enkäten och observationen kan vi dra slutsatsen att Familjekompis första år har haft vissa utmaningar samtidigt som verksamheten har fungerat mycket väl. Vissa justeringar har gjorts gällande upplägget under 2018, exempelvis har man gått från lite mindre förstagångsträffar till större träffar och från studiecirkelform till vanliga möten.

Sammanfattningsvis har resultatet av analysen av intervjuerna och enkätsvaren visat att deltagarna överlag var nöjda med sitt deltagande i Familjekompis, såväl med upplägget som med informationen. En grupp var mycket nöjda, och ingen verkar egentligen missnöjd även om matchningen inte alltid tycks ha fungerat perfekt. Vad gäller den första träffen så visar rapporten att de allra flesta upplevde den som positiv och fungerande. I intervjuerna, och enkäten, framkom dock att vissa familjer kunde behövt lite mer stöttning vid den första träffen. Detta har redan delvis åtgärdats med hjälp av de samtalskort som introducerades senare under året men kanske finns andra sätt att ge mer stöttning under träffen. Någon efterfrågade en tolk vid detta tillfälle, vilket skulle kunna utgöra en ytterligare möjlig lösning även om det bör påpekas att de flerspråkiga projektledarna från Bilda i viss mån redan har fungerat som tolk vid träffarna. Några efterfrågade i både enkät och intervjuer fler träffar i organiserad form, eller åtminstone lite mer stöd efter den första träffen. Men som helhet fann deltagarna att Familjekompis som modell har varit bra.

I enkäten framkom att 77 % av de svarande har fortsatt att träffa sina kompisfamiljer efter det första mötet och av intervjuerna framgick att vissa hade träffats många gånger efter den första organiserade träffen. Av de intervjuade hade fem av sex fortsatt att träffa sina respektive kompisfamiljer, och flera betecknade därtill relationen vid intervjun som en vänskapsrelation. En intervjuperson beskrev exempelvis hur hon till och med bjudit in kompisfamiljen till högtidsdagar med familj och andra vänner. Det skulle vara intressant att följa de sex familjerna som deltog i intervjustudien över tid för att se om och hur relationerna till kompisfamiljerna eventuellt förändrades över tid och vilken betydelse de skulle tillskriva relationerna också på sikt. Det får dock bli föremål för senare studier.

Andra uppgav att de inte hade fortsatt att träffa sin kompisfamilj. Det behövde dock inte betyda att de inte uppskattat modellen, tvärtom. Även dessa personer uttryckte uppskattning över Familjekompis koncept och den intervjuperson som inte fortsatt att träffa sin kompisfamilj kunde tänka sig att rekommendera det till andra. Några av dessa, som inte träffat kompisfamiljen igen, hade emellertid fortsatt planer på att träffa sin kompisfamilj men hade ej hunnit det vid tiden för enkätstudien. Det kan dock finnas viss tveksamhet om familjen deltog 2018 och ännu inte fått till en ytterligare träff, då tycks sannolikheten att familjerna kommer upprätthålla relationen inte särskilt stor.

Också vad gäller matchningen var deltagarna överlag nöjda, det var bara någon enstaka som pekade på att det inte hade fungerat och då kunde det handla om att barnen inte "klickade" eller att det var svårt med språket och kommunikationen. Språkförbistringen togs enbart upp av etablerade svenskar, vilket är intressant att notera. De nya svenska familjerna lade inte någon vikt vid detta. Detta var också något som syntes i målgruppsamtalen inför Familjekompis där det fanns en oro hos vissa av de etablerade svenskarna att språkförbistringar kunde försvåra det att skapa kompisrelationer.

Att språket skulle utgöra hinder för etablerandet av relationer framkom i ett par intervjuer och i tre av enkätsvaren, de som tog upp detta var alltså enbart etablerade svenskar. Det skulle å ena sidan kunna peka på att det kan vara ett problem i modellen som försvårar det att träffas och skapa relationer. Å andra sidan fanns också en intervjuperson som bott i Sverige i sju år som tydligt gav uttryck för att han gärna hade deltagit i ett sådant här projekt mycket tidigare när han var ny i Sverige (och inte kunde svenska så bra). Det tyder på en viss spänning i materialet, att det bland vissa etablerade ses som ett problem medan det av andra (framför allt nya svenskar) kanske kan ses som en möjlighet.

En utmaning under det första året har varit att nå ut med information och få intresserade att anmäla sig, men under den andra halvan av året minskade detta problem. Samtidigt har det visat sig fortsatt svårare att få etablerade svenskar att anmäla sitt intresse. Här behövs förmodligen fler riktade insatser. En viktig del av informationsspridning och rekrytering handlar om att tydlig och tillräcklig information ges om Familjekompis. I enkäten framkom att en deltagare som fått tips om Familjekompis via en vän inte riktigt visste vad hon gett sig in på när hon anmälde sig och att hon hade önskat mer tydlig information om vad hon kunde förvänta sig. Det framstår därför som viktigt att även de som anmäler sig via sociala nätverk, en metod som kan vara mycket effektiv, får god och tydligt information om Familjekompis och vad deras deltagande innebär när de anmäler sig. Utifrån intervjuerna verkade dock deltagarna nöjda med informationen som delgivits dem.

Avslutningsvis kan vi också konstatera att de praktiska problem som fanns vid den första träffen (p.g.a. missförstånd bl.a.) var just *initiala* problem som försvann med tiden. Men de pekar också på vikten av tydlighet mot alla aktörer (som bidrar till rekryteringen) och deltagare som är med i Familjekompis.

En av de intervjuade berättade vid intervjun om att hon nyligen träffat en man i Vivalla som pekade på frånvaron av mötesplatser i samhället: "En man i Vivalla sa till mig - det finns inga mötesplatser!". Just det kanske är Familjekompis främsta styrka, att verksamheten möjliggör möten och mötesplatser mellan etablerade och nya svenska familjer. 40 personer deltog i Familjekompis under 2018, och ytterligare omkring 30 familjer har träffats under 2019. Det betyder att under 2018 blev 20 möten av som annars inte hade blivit av. Den här rapporten har visat att av de 31 som deltog i enkätstudien så hade långt mer än hälften hållit kontakten och fortsatt att träffas - vissa som uttalade kompisar andra som bekanta, vilket kan tolkas som ett gott resultat.

Svarsfrekvensen vad gäller enkäten kunde dock ha varit högre. En anledning till att inte fler besvarade enkäten kan vara språkliga svårigheter. Ett problem med undersökningen är att bland de svarande i enkätundersökningen fanns en stark övervikt av etablerade svenskar. Betydligt färre nya svenskar besvarade enkäten. Detta är viktigt att ta hänsyn till vid eventuella framtida utvärderingar och undersökningar så att båda grupperna kommer till tals. Kanske vore det mer lämpligt att i ännu större utsträckning genomföra enkäten via telefon vid framtida uppföljningar? Även könsfördelningen vad gäller de som deltagit i studien var skev, fler kvinnor än män deltog i undersökningen. Det skulle för övrigt vara intressant att studera vidare om det finns några skillnader mellan kvinnor och män vad gäller erfarenheter av Familjekompis (eller liknande verksamheter). Den här studien har pekat på en viktig skillnad, nämligen den att kvinnorna tycks ha varit mer drivande än männen i att upprätthålla relationerna till kompisfamiljen.

Intervjuguide Familjekompis – utvärdering

Inför intervjun:

- Vilket språk pratas? Behövs tolk?

Information

- Presentation av mig – forskare vid sociologi, med i Familjekompis styrgrupp, också med i en grupp på universitetet som håller på med sociala innovationer (SOIL)
- Information om utvärderingen – jag vill se hur projektet verkar ha fungerat, vad som kanske kan förbättras osv. Jag är intresserad av dina förväntningar innan, och hur det sedan blev att vara med i Familjekompis. Den kommer resultera i en skriftlig utvärderingsrapport om Familjekompis och ev. i en vetenskaplig artikel.
- Information om villkor för deltagande (det är t ex helt frivilligt att bli intervjuad, ni har rätt att säga ifrån och avbryta er medverkan när ni vill)
- Information om konfidentialitet
- Förfrågan om att spela in intervjun
- Frågor?

Introduktion

- Hur många är ni i er familj? Och hur gamla är barnen och ni själva? (om det finns barn i familjen)
- Och hur länge har ni bott i Örebro? *Om nysvensk:* Hur länge har ni bott i Sverige?
- Vad gör du och din partner/fru/man på dagarna?
- Har ni några fritidsintressen, vad gör ni på helgerna t ex?

- Hur kom ni i kontakt med Familjekompis? (vem i familjen var det som först blev intresserad?)

- Vad fick dig eller er att anmäla intresse för att vara med i Familjekompis?

- Vad hade ni för förväntningar innan på att delta i Familjekompis? Vad hoppades ni att det skulle resultera i?

- Vilken typ av relationer hoppades ni att få till er matchade kompisfamilj? (*Nära vänner/ nya bekanta/ bara träffa nytt folk/ kompisar till barnen?*) Hur kom det sig att det kändes viktigt?

- Har ni varit med i något liknande projekt tidigare? *Berätta.*

Första träffen

- Hur upplevde ni den första Familjekompisträffen – när ni fick möta er matchade kompisfamilj för första gången? Hur var den?
- Hur kändes det att träffa den familj som ni blev matchade med? Vad gjorde ni första gången ni sågs på den första träffen?
- Hur upplever ni att informationen har varit kring Familjekompis, vad deltagande innebär, när träffen ska vara m.m.? Finns det något som kunde vara bättre eller tydligare?

Efter första träffen

- Vad hände efter den första träffen, som var organiserad av Bilda/Familjekompis? Träffades ni igen? Hur? När?
- Hur kändes det att träffas igen för andra gången?
- Hur många gånger har ni träffat er kompisfamilj nu? Vem har tagit initiativ till att ni har träffats?
- Är du nöjd med hur era möten/träffar blev, eller hade du önskat att det blivit på något annat sätt? (att ni hade träffats mer eller mindre, eller gjort andra saker tillsammans)
- Hur skulle du beskriva er relation idag (er relation till kompisfamiljen)? Vänner, bekanta?
- Tror du att ni kommer träffas mer/behålla kontakten?
- Vem tror du kommer vara drivande i att hålla kontakten?

Vänskap

- Om jag säger vänskap - Vad betyder vänskap för er?
Hur skulle du/ni beskriva en vän? Vad kännetecknar en vän?

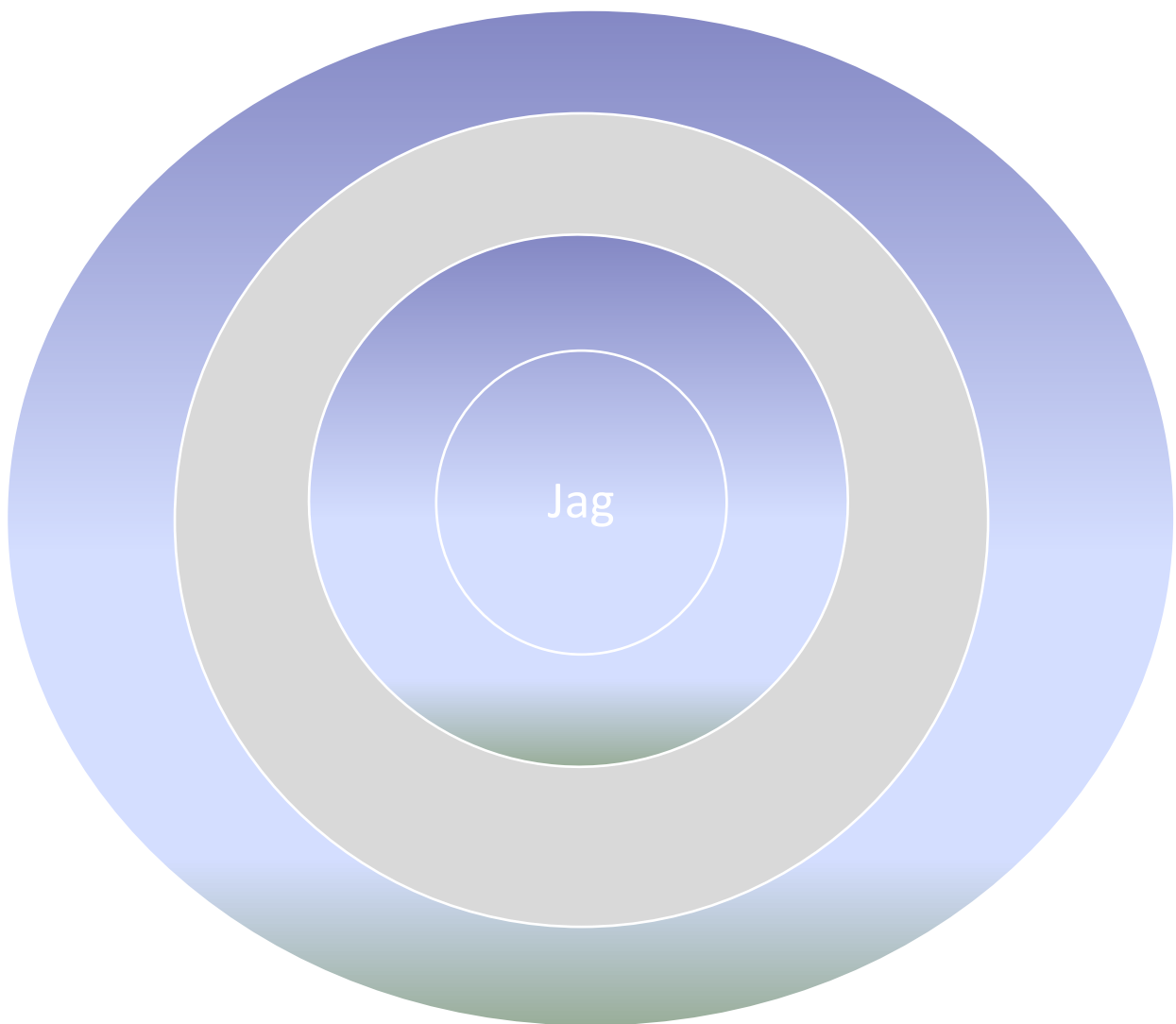
- Nätverkskarta (en för varje familjemedlem)– kan ni i den här kartan placera in era vänner (med namn eller kalla dem vän 1, 2, 3). Ju närmare relation, desto närmare mitten placerar ni vännen.
- Om du tänker på en vanlig vecka, vilka vänner träffar du en vanlig vecka? (*hur träffas ni, vad har ni för typ av relation?*)
- Hur många av era vänner (som ni har med på kartan) är ”etablerade svenskar”? (Levt i Sverige länge /alt födda i Sverige, talar svenska tex) Hur många är nya svenskar? (kommit till Sverige de senaste 10 åren)?
- I dagsläget, om du/ni tänker på kompisfamiljen som ni matchades ihop med, skulle du vilja placera in dem/någon av dem i familjen i kartan? Och i så fall var? Hur kommer det sig att du tänker så?
- Är du nöjd med de relationer som du har idag?
Eller skulle du vilja träffa dina vänner oftare, skulle du vilja ha fler vänner?

Avslutning

- Jag frågade tidigare vad ni hade för förväntningar innan på att vara med i Familjekompis. Hur blev det då, blev det som ni trodde? Berätta!
- Vad är det viktigaste du har fått med dig från att ha varit med i Familjekompis? (kontakter med andra/träffa nya människor, för barnens skull, kulturutbyte)
  - Har du *lärt* dig något av att vara med i Familjekompis? Berätta.
  - Ev. På vilket sätt skulle du säga att det har varit *meningsfullt* att delta i Familjekompis?
- Vad tycker du/ni är viktigt när man matchas ihop såhär, är det att barnen är lika gamla, att man har liknande intressen i livet, eller kanske något helt annat?
- Är det något mer utifrån det vi har pratat om idag, som du/ni vill ta upp, eller att vi ska prata mer om som känns viktigt? Vill du/ni lägga till någonting utöver det som är sagt?
- Skulle du/ni rekommendera andra (dina vänner, bekanta, kollegor) att vara med i Familjekompis? (Berätta varför/varför inte)
- Om det blir aktuellt, är det okej om jag återkommer längre fram (om t ex ett år) för en uppföljning av Familjekompis?
- Tack för intervjun!

Vänskapskarta

Fyll i nedanstående "vänskapskarta" med dig själv placerad i mitten. Placera ut dina kompisar (med X-märken eller namn). De personer som du anser vara dig närmast placerar du nära mitten och dig själv, och andra placerar du där du tycker att de passar.

Enkät Familjekompis

Denna enkät ingår i utvärderingen av "Familjekompis". Din medverkan är helt anonym. Det kommer inte att synas vem som svarat vad när resultaten presenteras.

Ålder:	18-25	☐	Kön:	Kvinna	☐
	26-35	☐		Man	☐
	36-45	☐		Annat	☐
	46-55	☐			
	56 <	☐			

1. Hur kom du i kontakt med Familjekompis för första gången:

- Sociala medier (t ex Facebook)
- Information i tidning/radio
- Socialt nätverk (en bekant som berättat)
- Annat:.....

2. Vilka förväntningar hade du på Familjekompis före ni träffade er kompisfamilj? (Fyll i det alternativ som passar bäst)

- Att få lära känna andra människor
- Att få nya nära vänner
- Att lära mig om andra kulturer
- Jag hade inga särskilda förväntningar
- Annat:.....

3. Hur upplevde du den första Familjekompisträffen (när ni bjöds på mat och fick träffa er matchade kompisfamilj för första gången)?

Inte bra alls

Inte särskilt bra

Ganska bra

Mycket bra

Motivera gärna ditt svar:.....

.....

4. Hur fungerade matchningen med er kompisfamilj?

Inte alls bra

Inte särskilt bra

Ganska bra

Mycket bra

Motivera gärna ditt svar:.....

.....

5. Hur många gånger har du och din familj träffat er matchade kompisfamilj efter den första träffen?

En gång

Två gånger

Tre gånger

Fler än tre gånger

Vi träffades aldrig igen

6. Hur skulle du beskriva din familjs relation med er kompisfamilj idag?

Ingen relation

Bekanta

Kompisar

Nära vänner

Annat:.....

7. Tror du att din familj kommer ha kvar kontakten med er kompisfamilj efter 2019?

Nej

Ja, kanske

Ja, absolut

Vet ej

Tack för din medverkan!
Jenny Alsarve (jenny.alsarve@oru.se)
Utvärderare av Familjekompis
Forskare i sociologi/vid Social impact lab
Örebro universitet

Hej!

Örebro [datum]

Jag heter Jenny Alsarve och jobbar som forskare i sociologi vid Örebro universitet. Jag jobbar med *Familjekompis* och kommer under 2018 att genomföra utvärdering av projektet.

Nu undrar jag om du kan tänka dig att ställa upp på en intervju om Dina erfarenheter av *Familjekompis*. Du kommer att vara helt anonym i undersökningen, dvs. dina svar kommer inte att kunna kopplas till dig. Inga namn eller andra uppgifter som kan tänkas identifiera dig eller din familj kommer att lämnas ut när resultaten presenteras.

I utvärderingen vill jag undersöka hur projektet *Familjekompis* har fungerat, vad som varit bra och vad som kan förbättras osv. Jag är intresserad av att höra om vilka förväntningar du hade på *Familjekompis* innan, och dina erfarenheter efter att du har deltagit och träffat en annan familj. Frågorna i intervjun kommer att handla om t ex hur ni upplevde den första Familjekompisträffen, vad som hände efter den första träffen, och hur er relation till den andra familjen (som ni matchades ihop med) är idag.

Ditt deltagande i intervjun och utvärderingen är helt frivilligt, du har rätt att avbryta din medverkan när som helst.

Resultaten från intervjuerna kommer att presenteras i en skriftlig utvärderingsrapport om *Familjekompis* och eventuellt i en vetenskaplig artikel om vänskap. Resultaten kommer enbart att användas i forskningssyfte och i utvärderingssyfte.

Jag kommer vid intervjun att be om att få spela in vårt samtal i syfte att förenkla mitt arbete. Intervjun beräknas att ta ca en timme.

Om du har några frågor – kontakta mig!

Vänliga hälsningar

Jenny Alsarve (jenny.alsarve@oru.se, tel. 019-30 13 99)

Lektor/forskare i sociologi

Örebro universitet